

на Ботева при „Букурешката добродѣтелна дружина“; в) за поштъпванието му въ Букурешкия медицински факултетъ и за непостоянството му да дочака края на учебната година; г) за пътуванието му отъ Букурещъ до Александрия, въ качеството на учителъ при народното българско училище въ малка Александрия; д) за прѣмѣстванието му отъ Александрия въ Измаилъ; е) за Робинзоновския му животъ въ Измаилската балта съ русекия офицеринъ Ивановича; ж) за учителствуванieto му при българското народно училище въ Измаилъ. Разказанитѣ факти сж вѣрни, освѣнъ другаруванието му съ Левски. Слушали сме ги лично отъ Ботева, когато случайно се заприказваше за вълшебното ханче, за дунавската балта и за народния празникъ, 11 май, въ града Измаилъ. Биографа невѣрно съобщава, че Ботевъ е отишелъ въ Алесандрия, защото се е научилъ, ужъ, отъ нѣкого си, че имало ваканция за учителъ. Свѣденията, съ които разполагаме, говорятъ, че той билъ повиканъ телеграфически отъ Доктора Чобановъ, който (тогава) е заемалъ длъжността градскій лѣкаръ въ Александрия прѣзъ сжщата зима. Прѣзъ лѣтото Ботевъ е напусналъ Александрия и заминалъ за Измаилъ при Чобанова, като гостъ.

Слѣдъ прочитанието на 145-а страница, въ паметъта ни се дигнаха роякъ въспоминания лично за Ботева и за разказа му, въ който ни рисуваше своя двумѣсеченъ робинзонския животъ на Дунавския островъ. — Дигнаха се роякъ въспоминания и за биографията на други, нему подобни, авантюристн, които и съ авантюритѣ си и съ литературнитѣ си трудове създадоха епоха въ всеобщата история. Въспомнихме си нѣколко факти изъ биографията на Руссо, които факти го рисуватъ като най-отчаяния *авантюристѣ-пакостникъ*, еднакво опасенъ както за държавата, така и за обществото въ Франция и Швейцария — въспомнихме си факта, когато Парижката камара на народнитѣ прѣдставители и Парижкия Архиепископъ прѣдадоха на огънь романа му *Емилъ*, а него самага обявиха за опасенъ авантюристъ — като заповѣдаха на Парижката полиция да хвърли авантюриста-пакостникъ въ ненаситния стомахъ на Парижката Бастилия—въспомнихме си бѣгството му отъ Парижъ ношно врѣме, пѣшкомъ, въ калъ до колѣни; пристиганieto му въ *Ивердонъ* (Швейцария, Бернски кантонъ); изгонванието му отъ Бернскитѣ власти по натиска на французкото правителство; авантюритѣ му и скандалитѣ му, извършени въ гр. Матъе (Невшателски кантонъ) слѣдъ изгонванието му отъ Ивердонъ; бѣгството му отъ Матъе на островъ *Свѣти Петъръ*, който се намира въ Билекото езеро (Бернски кантонъ). — въспомнихме си живота му прѣкаранъ на този отъ никого необитаемъ (тогава) островъ — въспомнихме си всичко туй, и на бързо прѣведохме паралелъ между обитателя на Вилекия островъ *Свѣти Петъръ* и обитателя на „Дунавския островъ“. . . . Руссо, въ качеството си на женевски гражданинъ и синъ на великата французка нация, бѣше избѣлванъ отъ Женева и отъ стомаха на своята велика нация, и бѣ хвърленъ на островъ Св. Петъръ за своитѣ принципи и авантюри; Ботевъ,